

[Kjær.]

kan være visse Tilfælde, hvor der skal ydes ud over Invalidrentens Takster, men det maa da ydes i Henhold til Forsorgslovens § 297, 2det Stykke, altsaa i hvert enkelt Tilfælde med Kommunalbestyrelsens Godkendelse. Det er min Opfattelse og min Erfaring, at der paa dette Omraade begaaes Fejl af en Række Kommuner, og jeg skal derfor meget henstille til den højtærede Socialminister, at han over for Kommunerne fastslaar, at Understøttelsens Beløb ikke maa overskride Aldersrentens Takster. Og hvor det sker, og der ikke er Tale om Nedsættelse af Erhvervsevnen, og man ikke har indhentet Kommunalbestyrelsens Tilladelse til at yde mere, der kan Kommunen ikke forvente at faa mellemkommunal Refusion af de ydede Understøttelser. Et saadant Cirkulære vilde formentlig virke i nogen Grad klarende, det vilde bidrage noget til, at Udgifterne kunde nedsættes, og det vilde endelig — og det lægger jeg overordentlig Vægt paa — formindske Indvandringen til Byerne, en Indvandring, der er højest uheldig, baade for Landdistrikterne, der gennem den saa at sige tappes for Arbejdskraft, for Byerne, der faar deres sociale Udgifter uforholdsmæssigt forhøjet, og sidst, men ikke mindst, er den uheldig for Tilflytterne selv.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig sluttelig at henvende et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Der er til Medlemmerne her uddelt en Betænkning afgivet af Undervisningsinspektørerne, indeholdende Forslag til visse Ændringer ved en Række Eksaminer, bl. a. Mellem- og Realskoleeksamen. Jeg ser deraf, at medens man hidtil har kunnet nøjes med skriftlig Eksamen i eet Sprog i Realklassen, saa foreslaas der nu, at der skal indføres skriftlig Eksamen i to Sprog, og jeg kan for mit Vedkommende godkende dette. For det første vil Eleverne have Gavn af det senere hen, og for det andet kan der nok blive Tid til det.

Naar det imidlertid i samme Forslag foreslaas, at der ogsaa skal indføres skriftlig Eksamen i to fremmede Sprog til Mellemskoleeksamen, maa jeg for mit Vedkommende protestere og vil meget henstille til den højtærede Undervisningsminister, at det ikke sker. Naar jeg er imod det, er det af flere Grunde. De væsentligste af dem er to. For det første den, at der til denne Mellemskoleeksamen, som egentlig betyder saa lidt, som praktisk talt ikke giver Adgang til noget som helst, er Eksamensfag nok, og for det andet den, at det

vil betyde en stor Forøgelse af Elevernes Hjemmearbejde, en Forøgelse saa stor, at jeg i alt Fald ikke kan finde den heldig. Hvad jeg derimod kunde tænke mig, at man kunde gaa med til, er at indføre obligatorisk skriftlig Undervisning i Sprog i 4de Mellemskoleklasse. Derved vilde man vel egentlig have opnaaet at faa fastslaaet den nuværende Tingenes Tilstand, og man vilde imødekomme det Krav, som stilles fra Gymnasieskolerne, at der ved Optagelsen i disse kan afholdes ogsaa skriftlig Prøve i Sprog. Naar det er muligt, som i dette Tilfælde, mener jeg, at man i Barneskolen skal imødekomme berettigede Krav fra Gymnasieskolerne, men Hovedhensynet i Barneskolen kan ikke tages til Gymnasieskolen, det maa tages til Børnene, der gaar i Barneskolen, og til dem alene.

Knud Hansen: I det Lovforslag, som den 21. November 1923 af daværende Minister Slesbager blev fremsat i dette høje Ting om Bygningen af en Bro over Lille Bælt, stod der i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget:

„Anlægget paa Jyllandssiden vil eventuelt senere kunne suppleres med et særligt Sporpar, der fra Broen føres mod Vest indtil Tilslutning med den bestaaende Bane omtrent ved Taulov, saaledes at gennemgaaende Tog mod Syd og Vest ikke behøver at føres over Fredericia.“

Det Afsnit af Bemærkningerne, som jeg her har citeret, findes i Rigsdagstidende Tillæg A. for 1923—24 øverst paa Sp. 3511. Man vil allerede heraf se, at paa det Tidspunkt, da man i Trafikministeriet udarbejdede dette Forslag til Fremlæggelse paa Risdagen, har man haft Opmærksomheden henvendt paa, at det vilde være ønskeligt, om der fra Lillebæltsbroen kunde blive anlagt et Sporpar fra Broen til et Sted ved Taulov Station, saaledes at i hvert Tilfælde en Del af Togene mod Syd, særlig de gennemgaaende Tog, ikke behøver først at køre ind til Fredericia for derfra at rebrousere i den rigtige Retning.

Da Folketinget i Samlingen 1926—27 behandlede et af daværende Trafikminister Stensballe fremsat Forslag om, at Lillebæltsbroen skulde have en saadan Ombygning, at det ikke blot blev en Jernbanebro, men ogsaa en Landevejsbro, var det Udvalg, som Forslaget var henvist til, i Middelfart og Snoghøj for at se paa forskellige Vejbaner, som kunde faa Tilslutning til Lillebæltsbroen. Ved den Lejlighed besigtigede interesserede Medlemmer af Udvalget og Embedsmænd den ved Hovedforslagets